

Přístup k levákům dříve a dnes, otázky a odpovědi z praxe ...

Na kladené otázky odpovídá Mgr. Irena Košutová (levačka)

- **Jak vzpomínáte na své zážitky z hodin psaní v první třídě? Zaznamenala jste snahu učitelů udělat z vás praváka?**

První třídu jsem navštěvovala v r. 1974. Já vím, je to již dávno, ale mám zkušenosti, že náhled na leváky se v některých školách od té doby nijak nezměnil. Tehdy bylo celkem samozřejmostí, že se leváci precvičovali na praváky. Já jsem však měla to štěstí, že dětská lékařka doporučila rodičům i škole v žádném případě mě na praváka nepřeučovat, poněvadž jsem silně vyhraněný levák.

- **Byla tehdy pro leváky alternativa plnicího inkoustového pera?**

Z první třídy mám schovanou pouze jednu písanku. Je plná inkoustových kaněk a rozmazaných písmenek. Sama si vzpomínám, že psaní pro mě bylo utrpení, protože i když snaha byla, výsledek vynaloženému úsilí malé holky nikdy neodpovídal. Věčně jsem si všechna písmenka rozmazávala posunující se levou rukou. Žádné Tornádo tehdy neexistovalo, takže jsme jen plnili. Bombičková pera byla o něco lepší, ale pro leváky to i tak žádný zázrak nebyl. Věčně jsem tedy byla ušmudlaná já i moje písanka. Také jsem za psaní dostala na vysvědčení 2. To bylo slz!!!!

- **Jak se změnil na základě prožitých zkušeností váš přístup k prvňáčkům - levákům?**

Nyní, když učím 1. třídu, mám u sebe 6 dětí píšících právě levou rukou. Používali jsme u uvolňovacích a procvičovacích cviků trojhranné tužky i pastelky. Poté jsme „celá třída“ přešli na psaní trojhranným Tornádem. Děti jsou v psaní úspěšné, jejich písmo je úhledné a nikdo z nich není ušmudlánek. Trojhranné tužky, pastelky a Tornádo doporučuji všem bez ohledu na to, jakou rukou píše!

Když mám hodnotit úkol v písance u leváka, musím říct, že jsem někdy shovívavější a trošku přivřu oko (ale jen trošičku), protože „nám“ dělá dosti problém dodržet správný sklon písma.